

РЕШЕНИЕ

№ 1162

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
като разгледа докладваното от ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА Административно наказателно дело № 20241110201210 по описа за 2024 година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – 63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Г. Б. В., ЕГН *****, срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К №0919770, издадено от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр.чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300,00 /триста/ лева, за извършено нарушение на чл.21, ал. 1 от ЗДвП.

В депозираната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на правораздавателния акт. Оспорва се компетентността на наказващия орган, начинът на връчване на фиша, фактическите обстоятелства, изложени в него. Изрично се коментира издаването му в разрез с правилата на погасителната давност, регламентирани в чл.34 от ЗАНН. Формулирана е молба за цялостна отмяна на санкционния акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. В хода по същество поддържа жалбата с изложените в нея аргументи.

Въззиваемата страна ОПП - СДВР, редовно призована, не изпраща представител, който да вземе отношение по фактите и приложимия закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**, макар и по аргументи, различаващи се от изложените в жалбата.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Срещу жалбоподателя Г. Б. В. бил издаден електронен фиш Серия К №0919770, за

това, че на 13.09.2014 г., в 13:20 часа, в гр. София, бул.“П. Яворов“, срещу плувен център „М. Луиза“, с посока на движение от телевизионната кула към посолството на Република Румъния, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, управлявайки товарен автомобил марка „Рено Меган“, с рег. №XXX, се е движил със скорост 91 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Видно от материалите по делото собствеността на автомобила била установена в резултат на изискана справка от масивите с компютърни данни, поддържани от ОПП – СДВР. Към датата на нарушението автомобилът бил част от патримониума на „Х“ЕООД, с едноличен собственик на капитала Г. И Г.ев. Заснетото нарушение било установено с мобилна система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство тип “SITRAFFIC LYNX ERS 400”, с № 003059047BA3. Същата била монтирана на патрулен автомобил на ОПП – СДВР. Било отразено във фиша, че е отчетено превишение от 41 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

С така издадения електронен фиш на В. било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300,00 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство. Към фиша било приложено и извлечение от видеоматериал, онагледено в статично фотоизображение, на което се различавали видът и регистрационният номер на процесния автомобил.

Така изложената фактическа обстановка се установява от писмените доказателства, приложени по делото, а именно: справка извлечение от регистрите на КАТ, снимков материал – клип № 9409, докладна записка за извършена дейност по контрол на пътното движение, Заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи, удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, справка от ОПП – СДВР, рег. № 433200-8282/24.01.2018г. с приложения – инструкция за експлоатиране на техническото средство, справка от Български институт по метрология, изх. №57-00-227/28.12.2017г. с приложения - заверено копие от удостоверение за одобрен тип средство за измерване с № 10.02.4835, заверено копие от протокол от проверка № 23 – ПД/06.04.2010г., копие от протокол от проверка № 93 – ФМИ/01.04.2013г., справка от Столична община, изх. № СО17-ДИ11-7584/05.01.2018г. с приложена схема на организация на движението на бул.“Владимир Вазов“ в участъка между ул.”Витиня” и ул.”Река Велека” към дата 30.10.2013г. Така изброените материали съдържат намира за еднопосочни и отразяващи в пълнота подлежащите на доказване обстоятелства, поради което и по аргумент от текста на чл.305, ал.3 от НПК, приложим на основание препращащата норма на чл.84 от ЗАНН не е необходимо тяхното отделно обсъждане.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Последното обуславя и съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН и предвиден за издадените от административните органи електронни фишове, да се съсредоточава върху тяхната законосъобразност. По аргумент от чл.84 от ЗНН, вр. с чл.14, ал.2 от НПК съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи.

Електронният фиш, според легалното определение, закрепено в разпоредбата на §6, т. 62 от ДР на ЗДвП, представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съгласно чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото,

датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Горното съдържание е интерпретирано и съответно закрепено в утвърдения от министъра на вътрешните работи със Заповед №8121з-931/30.08.2016 г. образец на електронен фиш, в съответствие с изискването на чл.189, ал.4, изр. последно ЗДвП.

Електронният фиш отговаря на поставените от законодателя към него формални изисквания за обективизирано съдържание. Същият е издаден по съкратена процедура (когато конкретиката на случая позволява нейното приложение), като действието му е приравнено, съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП, едновременно на акт установяващ нарушението и налагащ санкция. От правната му природа следва изводът, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш (в този смисъл ТР № 1/2014 г. на ВАС). Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписват датата и името на издателя му и негов подпис, а само мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, и териториалната структура на МВР, на чиято територия е регистрирано нарушението. Не е необходимо подробно отразяване и на техническите характеристики на системата за записване, доколкото отразяването на уникалния ѝ инвентарен номер позволява недвусмислено да бъде установено при необходимост, посредством допълнително изискване на информация от БИМ (която, впрочем, се явява и публично достъпна, доколкото регистърът, поддържан от институцията позволява извършването на справки). В конкретния случай ясно е посочено в какво се изразява нарушението и съответстващата му правна квалификация.

В хипотезата на ангажиране на отговорността на водачите посредством електронен фиш не намират приложение разпоредбите на чл.34 от ЗАНН. . Цитираната норма касае съставянето на АУАН и не е относима към издаването на електронен фиш. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.11 от ЗДвП, влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Този документ е приравнен от законодателя на наказателно постановление, тъй като с него, освен че се установява нарушението, се налага и конкретно наказание за същото. Тоест, процедурата е различна от тази по ЗАНН, като не се разграничават нормативно установени етапи по съставяне на АУАН и издаване на НП, а двата акта са инкорпорирани в електронния фиш. Следователно, разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН е неприложима предвид особеността на процедурата, приравняването на фиша на наказателно постановление, като за дата на издаването му се счита тази на извършеното нарушение.

Настоящият съдебен състав обаче открива основания отмяна на издадения санкционен акт и за прекратяване на административнонаказателното производство, поради изтичането на предвидената в закона абсолютна давност за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Изрично в съпроводителното писмо, с което преписката е адресирана до СРС, е посочено, че електронният фиш е бил връчен на 27.12.2023 г. Жалбата срещу него е депозирана пред Софийски районен съд на 08.01.2024 г., т.е. преди изтичане на установения в ЗАНН 14-дневен преклузивен срок.

В конкретния случай административнонаказателното производство се води за извършено на **13.09.2014 г.**, нарушение на правилото на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Отговорността на въззивника е ангажирана с електронен фиш серия К №0919770, издаден от СДВР. Доколкото към настоящия момент обаче правораздавателният акт не е влязъл в сила и не е

породил своите правни последици, съобразявайки изтеклия от датата на деянието до настоящия момент срок, съдът намира, че е налице формално основание за прекратяване на производството, обосновано с изтичането на предвидената в закона абсолютна давност за реализиране на отговорността на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН: *”По въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго”*. Под *“обстоятелствата, изключващи отговорността”* законодателят е имал предвид тези релевантни факти или юридически събития, които са пречка не само за възникване, но и за реализиране на административнонаказателна отговорност. Последната е вид юридическа отговорност, която се реализира в рамките на конкретно административно правоотношение, породено от извършването на административно нарушение. В нейното съдържание са включени правомощията на държавата да наложи определено административно наказание на нарушителя, да го изпълни и на последно място – да третира нарушителя като наказван в рамките на определен период от време, най-вече с оглед опасността от извършване на повторни нарушения /т. нар. “специален рецидив”/.

В контекста на изложените разсъждения, тъй като правомощията да държавата да ангажира административнонаказателна отговорност се реализират по принудителен ред, то наличието да изтекла давност за осъществяване на първото правомощие – да се наложи определено административно наказание на нарушителя с влязъл в материална законна сила акт, представлява своеобразна пречка за осъществяването и на останалите две правомощия. Това е така, защото давността се определя като продължителен период от време на бездействие на компетентните длъжности лица, с изтичането на който се компрометираща идеята за своевременност и неотвратимост на административнонаказателната отговорност и същата следва да се приложи *“ex officio”*, като тези права на държавата не остават да съществуват в някакъв естествен, латентен вид.

Съобразно тълкувателната практика на върховната съдебна инстанция, не съществува пречка давността за наказателно преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, респективно наличието на абсолютна такава по чл. 81, ал. 3 НК да се приложи субсидиарно, съгласно чл. 11 ЗАНН, тъй като този материалноправен институт не е уреден изрично в ЗАНН. Солиден аргумент в тази насока е и обстоятелството, че извършителите на престъпни деяния не могат да бъдат поставяни в по-благоприятно правно положение от лица, които нарушават *“установения ред на държавно управление”* /чл. 6 ЗАНН/.

Безспорно установено е, че нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДвП е извършено на 13.09.2014 г., а абсолютният давностен срок е изтекъл на 13.03.2019 г., след която дата всички правомощия на държавата, досежно този вид юридическа отговорност, са ограничени *“ex lege”* /т.е. по силата на самия закон/. В конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, във вр. с чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК /ДВ бр. 26 от 06.04.2010г., в сила от 09.04.2010г./, т.е. законът който е породил действие към датата на нарушението, който предвижда 3 години за наличието на относителна, респективно 4 (четири) години и 6 (шест) месеца за настъпването на абсолютна давност за реализацията на административнонаказателната отговорност.

По изложените съображения, съдът намира, че административнонаказателното производство - прекратено, а издаденият електронен фиш - да бъде отменен изцяло, без да се изследва въпросът за неговата правилност, поради наличието на изтекла абсолютна давност за реализиране на административнонаказателната отговорност на въззивника.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.6, вр.ал.2, т.1, вр.чл.84 ЗАНН, вр.чл.334, т.4, вр.чл.24, ал.1, т.3 от НПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ поради изтекла давност електронен фиш серия К №0919770, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр.чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Г. Б. В., ЕГН XXX, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300,00 /триста/ лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО , образувано срещу Г. Б. В., ЕГН XXX, за административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд – София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____